

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

ΜΑΡΤΙΟΣ 1874.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΙΘ'.

ΤΟ ΑΛΕΞΗΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΙΟΥ.

Ἡ διατήρησις καὶ ἡ ὄσον ἔνεστι παράτασις τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν, ἴδου ἡ ἰσχυροτέρα τοῦ ἀνθρώπου ἐνδόμυχος ροπή, τὸ ὀρμέφυτον αὐτοῦ.

Ὁ εἰς τὴν τοῦ δημοσίου φιλανθρωπίαν ἀναθέτων τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ ἐπαίτης, ὁ κληήρης καὶ νοσηλευόμενος ἀσθενής, ὁ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν κατατρυχόμενος τυχοδιώκτης καὶ ἐνδεής, ἄπαντες οὗτοι θεωροῦσι τὴν ἀτομικὴν αὐτῶν ὑπάρξιν τοσοῦτω πολυτιμὴν καὶ προσφιλέην, ὅσον καὶ ὁ ἐνδικαιώμενος ἐν τῷ μέσῳ τῆς πολυτελείας καὶ τῶν ἡδονῶν.

Ἀληθῶς, φιλόσοφοί τινες γνώμην ἀπεφώνησαν ὅτι ἡ ζωὴ, ὡς ἄχθος ἐτώσιον, εὐκόλως δύναται ν' ἀποτιναχθῆ, ὅποτε ἤθελεν αὕτη καταστῆ δυσφόρητος δι' ἡμᾶς καὶ ἀπονενοημένοι δέ τινες, τοὺν νόμους τῆς Θείας Προνοίας ὑπερπηδήσαντες, ἐτόλμησαν νὰ βλάωσιν εἰς προᾶξιν τὴν ἐξωλεστότην ταύτην ἀρχὴν. Ἀλλ' αἱ εὐαίθιμοι αὐταὶ ἐξαιρέσεις οὐδὲν ἀναιροῦσι τὸν γενικὸν κανόνα ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἐν οἰαδήποτε καταστάσει διατελῶν, ἐπιπέσει τὴν διατήρησιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς, ὅσον αἶν τε μακροχρόνιον.

Ἄφ' ἑτέρου, ἂν ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ζήσῃ ὀγδοήκοντα, ἐννεήκοντα ἢ ἑκατὸν ἔτη, ἐπὶ τίνι λόγῳ δὲν δύναται ἄρα γε νὰ ζήσῃ καὶ διακόσια ἢ καὶ πλείοτερον; Ἄν ὑπάρχῃ τις λόγος, ἀπόκρυφος ἔστιν οὗτος δι' ἡμᾶς καθόσον ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος τούτου προσυποθέτει εἰς τὸν ἄνθρωπον κατοχὴν γνώσεως, εἰς ἣς ἀδύνατον νὰ φθάσῃ ποτέ. Ἐν τῷ γνωρίζωμεν ἂν δυνάμεθα ἢ ὄχι νὰ παρατείνωμεν τὴν ζωὴν, ὀφείλομεν νὰ εἰσδύσωμεν πρῶτον εἰς τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς. Τίς δύναται δὲ νὰ εἴπῃ τί ἔστι ζωὴ; Οὐδεὶς. Εἰμὴ ὁ ὢν τὸ φῶς καὶ ἡ ζωὴ. . .

Ἄπαντα αἱ ἀπόπειραι τῶν φυσιολόγων καὶ χημικῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπέδρασαν κενὰ ὄνειροπολήματα.

Ἐν τούτοις ἡ πιθανότης τοῦ νὰ παραταθῆ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς παρατάσεως αὐτῆς ὑπεργόρευσαν ἀπὸ πολλῶν αἰώνων τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐξτραχέωσιν φάρμακόν τι κατάλληλον πρὸς τὸν σκοπὸν.

Ὁ Γαλιλῆος εἰς τὸ περὶ *Μαγασμοῦ* βιβλίον του ἀναφέρει φιλόσοφον συγγράψαντα μεθόδον ἀσφάλῃ καὶ προφυλακτικὴν κατὰ

(ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ)

τῶν ἀσθειῶν τοῦ γήρατος. Ἀλλ' ὁ φιλόσοφος, φθάσας τὸ ὀγδοήκοντον τῆς ἡλικίας του ἔτος, κατέστη ἐρρυτιδωμένος καὶ σκελετικῶδης, τὸ δὲ πρόσωπον αὐτοῦ ὠμοίαζεν ἀνθρώπῳ πνέοντι τὰ λείψιθα.

Ἀναμιεθόλως εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Ρώμην καὶ εἰς ἄλλα μέρη, οἱ ἀρχαῖοι ἰατροὶ καὶ φιλόσοφοι ἐφαντασθησαν ὅτι ἐφεύρον τοιαύτας ἀνακαλύψεις· ἀλλ' αὐταὶ ὡς πομπόλυγες διεγράφησαν, οὐδὲν ἔγχεον ἐγκαταλιπούσαι. Περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ 18. αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς οἱ Ἀλχημικοὶ ἐπιτόμως προσεπάθησαν νὰ εὕρωσι τὸ μέγα μυστήριον. Βεβαίως μὲν ἀπέτυχον, ἀλλ' εἰς τὰς προσπάθειάς αὐτῶν ὀφείλομεν τὴν προαγωγὴν τῆς χημείας καὶ τὴν ἀνεύρεσιν ὠφελίμων τινῶν φαρμάκων. Ὁ Ραιμοῦνδος, λόγῳ χάριν, εἰς τὸ ἐν ἔτει 1572 ἐκδοθὲν σύγγραμμά του («De medicinis secretissimis» «Περὶ τῶν κλεινῶν ἀποκρήτων φαρμάκων») βεβαιῶσθε ὅτι ἀνεκάλυψε φάρμακόν τι συντηρητικὸν τῆς νεότητος, ἐξ οὗ ὁ νέος λαμβάνων δις καὶ τρις τῆς ἑβδομάδος, ἀμέσως θέλει ἰδεῖ τὸ ἀποτέλεσμα· θέλει διατηρήσῃ τὴν νεανίαν αὐτοῦ ὅσον καὶ ἂν ἀκόμη ζήσῃ χίλια ἔτη, οὐδέποτε θέλει φανῆ γέρων αἱ τρίχες αὐτοῦ οὐδέποτε θέλουσι λευκανθῆ, ἀλλ' οὐδέ θέλει ποτὲ ὑποστῆ ἐξωτερικὴν τινα ἢ ἐσωτερικὴν ἀσθένειαν ἢ πυρετὸν μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑφίστου διορισθείσης ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. Ὁ Ραιμοῦνδος ὑπέκρυψε τὴν κατασκευὴν τοῦ φαρμάκου τούτου ὑπὸ ἀλχημικῶν καὶ ἱερογλυφικῶν χαρακτήρων, ἀλλ' οἱ νεώτεροι χημικοὶ ἀνεῦρον ὅτι ἡ κατασκευὴ ἐγένετο ἐκ χαλκοῦ. Τῶντιν ὁ χαλκὸς διδόμενος μετὰ περισκεψέως καθίσταται ἡ πολυτιμὴν θεραπευτικὴ τῶν νευρικῶν ἀσθενειῶν, τοῦ διαβήτου καὶ φθισικῶν τινῶν νοσημάτων.

Τὸ παγκόσμιον ἰατρικὸν τοῦ Βιλλανόθα, τὸ διαλελυμένον εἰς χρυσόν, κατέστη ἐσχάτως τοῦ συρμοῦ ἐν Μομπελιέ, ἐν Παρισίοις καὶ Βερολίῳ. Ὁ Παρακέσλης ἐγένετο πέντε τοιούτου εἶδους ἰατρικῶν. Καίτοι δ' ὁ αὐτὸς ἐβεβαίωσε μετὰ θετικότητος, ὅτι ἡ ζωὴ δὲν παρατείνεται πλείοτερον τῶν ὀγδοήκοντα ἐτῶν, ἐνὸς μίξιν ὅμως ἐσωτὸν ἕκταν νὰ τὴν παρατείνῃ μεγάλως δυνάμει τῶν ἀποκρῦφων αὐτοῦ φαρμάκων· ὅθεν, κατὰ τὰς περιπτώσεις, μετεχειρίζετο ἐπὶ τούτῳ χρυσόν, ἄργυρον, σίδηρον, χαλκὸν καὶ σοδικὸν νίτρον. Κατασκευὴ ἐκ στίμμεως (ἀντιμονίου) ἤτοι ἡ γενικὴ πανάκεια τοῦ Βαλεντινίου.

Ἐπειδὴ δ' ἔν χιλιογράμμων χρυσοῦ ἰσοδυναμεῖ πρὸς 3,400 φο, ἡ ἡμετέρα ποσότης ἤθελε ζυγίζε 72,622,588,000,000, 000,000,000,000,000,000 ἤτοι 72 δεκακισεκατομμύρια, 622 ἑνεκακισεκατομμύρια 588 δεκακισεκατομμύρια χιλιογράμματα.

Εἶπομεν ὅτι ὁλόκληρος ἡ γῆ ἂν ἦτον ἐκ χρυσοῦ δὲν θὰ ἤρκει εἰς πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου. Τῶντι δ' ἡ ἡμετέρα σφαῖρα ἔχουσα 3,000 λευγῶν διαμέτρων ζυγίζε 5,875 ἑξακισεκατομμύρια χιλιογράμματα. Ἐὰν αὕτη ἦτον ἐκ χρυσοῦ, θὰ ἦτον τρεῖς καὶ ἡμίσειαν φορὰς βαρύτερα καὶ ἐπομένως θὰ ἔζυγιζε 20,562 ἑξακισεκατομμύρια χιλιογράμματα. Ἴνα λοιπὸν σχηματίσωμεν τὴν καταπληκτικὴν περὶ ἧς πρόκειται ποσότητα, πρέπει νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν ἀριθμὸν τούτων ἐπὶ 3,486,100,000.

Τὰ 243 ἑνδεκακισεκατομμύρια φράγκων, ἅτινα θὰ ἐφέροντο σήμερον ὑπὸ τῆς καταθέσεως τῶν 5 λεπτῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Τιβερίου, θ' ἀπετέλουσαν βάρους 71 δεκακισεκατομμυρίων χιλιογράμμων χρυσοῦ, βάρους ἴσον πρὸς 12,190 ἑκατομμυρίων φορὰς τὸ βῆρος τῆς σφαίρας χρυσοῦ ἐχούσης τὰς διαστάσεις τῆς γῆς.

Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἡμέτερος πλανήτης ἦτο κατασκευασμένος ἐκ χρυσοῦ, ἵνα ἀπολαύσωμεν ποσότητα ἱκανὴν πρὸς πληρωμὴν τοῦ περισθίου τούτου κεφαλαίου, θὰ εἴχομεν ἀνάγκη « τριῶν δισεκατομμυρίων τετρακοσίων ὀγδοήκοντα ἑξ ὁμοίων σφαιρῶν ! »

Ἡ γῆ κατοικεῖται ὑπὸ 1300 ἑκατομμυρίων ψυχῶν, ὅθεν πᾶς τις, εἴτε ἀνὴρ εἴτε γυνὴ εἴτε παιδίον, ἤθελε λάβει μετὰ γενόμενον διαμερισμὸν τὸ στρογγύλον πρὸς τῶν 187,320,610,000 δισεκατομμυρίων φράγκων.

Ἐὰν τώρα ὑποθέσωμεν ὅτι πίπτει ἐξ οὐρανοῦ καθ' ἕκαστον λεπτὸν κομμάτιον χρυσοῦ ἔχον τὰς διαστάσεις τῆς γῆς, ἤθελον πέσει 1440 καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ 526,070 καθ' ἔτος. Τοῦτου τελέοντος, ἵνα ἀποτελεσθῇ τὸ ὅλικόν κεφάλαιον, ἔπρεπεν ἵνα ἡ πτώσις αὕτη ἐξεκκολληθῆται 6,626 ἔτη καὶ 8 μῆνας ! !

ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΥΡΟΝ.

Ἐν τινι ξενοδοχείῳ δικροῦντος τοῦ προγεύματος ἐν κοινῇ τραπέζῃ,

Πρώτη Ἀγγλίς. Ὑπνρέτα, ἀνοίξε ὀλίγον, αὐτὸ τὸ παράθυρον. . . πνίγομαι ἀπὸ τὴν ζέστην.

Ὁ ὑπνρέτης ἀνοίγει τὸ παράθυρον.

Δευτέρα Ἀγγλίς. Ὑπνρέτα, κλείσε γλήγωρα αὐτὸ τὸ παράθυρον . . . οὐρ, πεθαίνω.

Ὁ ὑπνρέτης κλείει τὸ παράθυρον, καὶ τὸ « κλείσε καὶ ἀνοίξε » ἐξακλουθεῖ.

— Ἀνοίξε καὶ ἡρανίσθηκα.

— Κλείσε καὶ ἐχάθηκα.

Εἰς κύριος (ἀνυπόμονος χαμηλῇ τῇ φωνῇ λέγει εἰς τὸν ὑπνρέτην.)

Τελειώσε, ἄνθρωπε, ἄπαξ διὰ παντός.

— Καὶ πῶς θέλεις νὰ τελειώσω ;

— Εἶνε ἀπλούστατον ἄφησε τὸ παράθυρον κλειστὸν ἕως οὗ ν' ἀποθάνῃ ἡ πρώτη Ἀγγλίς κατόπιν ἀνοιξε το νὰ τὰ τινάξῃ καὶ ἡ ἄλλη.

Ο ΕΝΙΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΝΘΥΝΤΙΚΟΣ.

Εὐγενῆς τις εἶχε προσκαλέσει εἰς τὸν οἶκον φίλους του τινὰς ὅπως συνδειπνήσωσιν, ἀναθέσας τὴν φροντίδα τῆς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς οἰκείους του. Τί μᾶς ἔφερες; εἶπεν ὁ οἰκοδεσπότης εἰς τὸν φέροντα τὸ φαγητόν. — Μίαν ὄρνιθα φρικασέ, ἀπεκρίθη ὁ ὑπνρέτης. Ὅταν οἱ προσκεκλημένοι ἀνεχώρησαν, ἔκραζεν ὁ κύριος τὸν ὑπνρέτην καὶ τῷ εἶπεν Ἰωάννη, ὅταν σοὶ εἶπον τί ἔφερες, μοὶ εἶχες ἀποκριθῆ, ἔφερα μίαν ὄρνιθα. Δὲν δύνασαι τοῦ λοιποῦ νὰ λέγῃς Ἐφερα ὄρνιθας, δηλ. νὰ μεταχειρίζῃσαι τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν; Ὁ ὑπνρέτης ἀπῆλθε. Μετὰ τινὰ καιρὸν προσεκάλεσε πάλιν ἄλλους φίλους του. Ὁ ὑπνρέτης ἔφερον εἰς τοὺς συνδειπνόμενας κρέας βραστόν. Τί μᾶς ἔφερες, Ἰωάννη; ἠρώτησεν ὁ κύριος του καὶ πάλιν. Οὗτος ἐνθυμούμενος τὸ μάθημα, τὸ ὅποιον εἶχε λάβει, ἀπεκρίθη Ἐφερα βόας, κύριε.

(ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

ΑΓΑΘ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΛΥΣΕΙΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ.

109. Θρόνος—θνος—Κρόνος—χρόνος.

110. Ἄτλας—αλλας—ἄλας—τάλας

111. Σάμος—ζῆμος.

112. Ὄνος—γόνος—μόνος—πόνος—φόνος—τόνος—θνος.

ΚΛΕΙΔΟΣ ΣΤ.

113. Χρόνος—θνος—νός.
114. Πους—οὐς—ῦς—μῦς.
115. Γλαῦκος—γλαῦξ—αῦκος—γαλαξίας.
116. Ἄρτος—ἄρτος. Νερὸν—νεκρόν. Ὀρη—κόρη. Ἐσω—ἔσω. Ὄρος—ὄρος Ὄρος—κόρος. Ἄρα τὸ στοιχεῖον Κ. εἶνε ἡ κλεῖς τοῦ αἰνίγματος.
117. Ἐλκος—γλέος.
118. Ζωμὸς—ὠμὸς.

Ἡ θλίψις τῶν γενναίων καρδιῶν, ἧτις δὲν χύνεται εἰς τὰ ἔξω καὶ ἧτις τρέφεται ὑπὸ σιωπῆς εἶνε ἡ πλέον τρομερὰ καὶ ἐπικίνδυνος, διότι ἀντὶ νὰ ἐξαντληθῇ κατὰ σταγόνας διὰ τῶν δακρύων συναίεται εἰς τὴν δάθῃ τοῦ στήθους καὶ μόνον, ὅταν διαρραγῇ τὸ στήθος, δύναται νὰ ἴδῃ τὰς προξενηθείσας καταστροφάς.

ΓΡΙΦΩΝ.

54. Μὴ κτήσης (;) φίλον, ᾧ μὴ πάντα πιστεύης.

ΠΡΟΒΑΗΜΑΤΩΝ.

39. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μήλων ἦτο 81, ὧν ἀπὸ τὰ 27 ἔλαβεν ὁ πρῶτος, τὰ 18 ὁ δεύτερος καὶ τὰ 12 ὁ τρίτος, ἔμειναν 24, τα ὅποια διανεμηθέντες ἐξ ἴσου ἔλαβον ἀνὰ 8 εἰσέτι, δίχως νὰ περισσεύσῃ οὐδέν.

ΛΟΓΟΓΡΙΦΩΝ.

134. Ἀγαθὴς γυναικὸς ἐστὶ μὴ κρείττον' εἶναι τ' ἀνδρὸς ἀλλ' ὑπῆκοον γυνὴ δὲ νικῶσ' ἀνδρα κακόν ἐστὶ μέγα.

135. Τὰ δευτέρ' αἰεὶ τὴν γυναῖκα δεῖ λέγειν, τὴν δ' ἡγεμονίαν τῶν ἔλων τὸν ἀνδρ' ἔχειν οἰκία, δ' ἐν ἧ πάντα πρωτεύει γυνή, οὐκ ἔστιν ἧτις πῶποτ' οὐκ ἀπώλετο.—Εὐριπίδης.

136. Μὴ ἐπισκόπει μελαγχολικῶς τὸ παρελθόν, διότι δὲν ἐπιστρέφει πλέον ἐξεργάζου τὸ ἐνεστώσ, ὅπερ σοὶ ἀνήκει, τὸ δὲ μέλλον περιτρῶνει ἀρόθως καὶ μὲ ψυχὴν ἀτάραχον.

137. Προσπάθει νὰ σὲ ἀγαπῶσι μὲν οἱ καλοὶ, νὰ μὴ σὲ μισῶσι δὲ οἱ κακοί.

138. Μὴ λεγέτωσαν οἱ ἀμαρτάνοντες ὅτι ὁ Θεὸς δὲν τοὺς βοηθεῖ καὶ ὑποπίπτουσιν εἰς ἀμαρτίαν, ἀλλ' ἄς ἐνθυμηθοῦν ὅτι καὶ ὁ δαίμων κατ' ἀρχὰς ἐπλάσθη ἄγγελος καὶ διὰ τὴν ἀνοησίαν τοῦ ἔγινε δαίμων.

139. Κόλαζε κρίνων ἀλλὰ μὴ θυμούμενος.

140. Ὁ πεποιθὸς ἐπὶ Κύριον σωθήσεται.

141. Μὴ ποίει κακὰ καὶ οὐ μὴ σε λήψει (;) κακὰ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

119.

Τὴν μὲν νύκτα τῶν ἐταίρων θαρραλέος προηγούμεαι, ἰ τὴν πρωίαν δὲ ἀμέσως αὐτῶν ὀπίσθεν προουρούμαι. Καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οὕτω μένων θεωρούμαι.

Μ. Γ. Π.

ΠΡΟΒΑΗΜΑΤΑ.

Μ'.

Τίνας οί αριθμοί οστινες πολλαπλασιαζόμενοι μὲν δίδουσι γινόμενον 256, ἀφαιρούμενοι δὲ ἀρίθουσιν ὑπόλοιπον 24;

ΜΑ'.

Ποῖον τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον σύγκειται ἐκ τεσσάρων φωνηέντων καὶ ἐξ ὀκτώ συμφώνων;

Ἄγαθοκλῆς Γ. Κωνσταντινίδης.

ΜΒ'.

Τρεῖς ταξειδιῶται ἐλθόντες εἰς πόλιν τινὰ καὶ φέροντες μεθ' ἑαυτῶν σημαντικὴν ποσότητα χρημάτων πρὸς ἀσφάλειαν τῶν κατέθεσαν αὐτὰ παρὰ τῆ ξενοδόχῳ τοῦ ἐν ᾧ κατέλυσαν ξενοδοχείου ἐπὶ τῷ ἔρω νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς τρεῖς συγχρόνως παρόντας. Ἄλλὰ τούτων ὁ εἷς, διὰ ραδιουργίας ἀποσπάσας τὸ ποσὸν ἐλόκληρον ἀπὸ τῆς ἀπατηθείσης γυναικός, ἀπέδρα. Ἐνοεῖται ὅτι ἡ ξενοδόχος κατὰ τὴν συμφωνίαν αὐτῶν ὤφειλε πάλιν ν' ἀποτίσῃ αὐτὸ ἐξ ἰδίων, τοῦθ' ὅπερ ἀπεράσισε καὶ τὸ δικαστήριον, πρὸς ὃ ἀνηνέχθησαν οἱ δύο τῶν ἐταίρων. Παραδόξως πῶς ὁμοῦς ἡ γυνὴ δι' ἀνακλήσεως ἐκέρδησε τὴν δίκην. Τίνι λόγῳ τὸ κατώρθωσε;

ΜΓ'.

Πατέρες δύο καὶ υἱοὶ δύο ἐξῆλθον εἰς τὸ κυνήγιον καὶ ἐφάρνευσαν τρεῖς λαγούς. Ἐξ ἴσου δὲ διχομοιράσαντες αὐτοὺς ἔλαβεν ἕκαστος ἓνα ἐλόκληρον λαγόν. Πῶς ἔγεινε τοῦτο;

Μ Γ Π.

ΔΥΑΜΠΙΛΙΑ

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΣ,

142. 1, ἄμμος, ἦτοι, σύ... ναί! πολλαπλῆ, σύ ὄν; τίς; ἄ! σύ; ἄ, σέ; κ' λῆθοι; ποτέ!!!, Ἄδάμ, ἀστός, P/σου

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ.

59

• • • • • Ο' • • • • •
• • • • • Ν • • • • •
• • • • • Ο • • • • •
• • • • • Μ • • • • •
• • • • • Α • • • • •
• • • • • Τ • • • • •
• • • • • Α' • • • • •

• • • • • Κ • • • • •
• • • • • Υ' • • • • •
• • • • • Ρ • • • • •
• • • • • Ι • • • • •
• • • • • Α • • • • •

ΑΓΑΘ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

Κ Α Ε Ι Σ Ζ.

Κ υλκγκη ικξξωσπη μακη τσζυπ ζσμ υθσνπωμ σωπ δυεχγπ ζσμ νυζω σκπικμ ωμρθκίπμ σκπικμπικμ σωρχκ κ' νυχωη ιξωζωμκη ζωη θπτωη ζκε φυμ φωξξυπ, ιωθ κικε ιξωζωμκροκθικπ φυμ ζκμ υχχπτικεμ ωξξκπ.== υοζκε κρπικθσε ι. κελζικε (*).

ΑΓΑΘ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

Η'.

δλυ ζγρ 1.50 φρ υ640γ 40ρζ
40.5 στρυρω8.50 ωβ:λυ8υ
ηλυ 40.5.50 φρ σθφρ50 40.ρζκδγ50
Βγγγγ50 κ' γσγ50ριω8υ
δχ84.5υ γ50κρυ μγλφρητσορρ
φρ 4.δχ85φρ50 540φγλ—50.510
φρ ζ' ρ30ρ50 ξρζ 2.λυ30λυυγ50
Σητλψγδ0.8 υ8.40γλ50.5.10

Α. Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

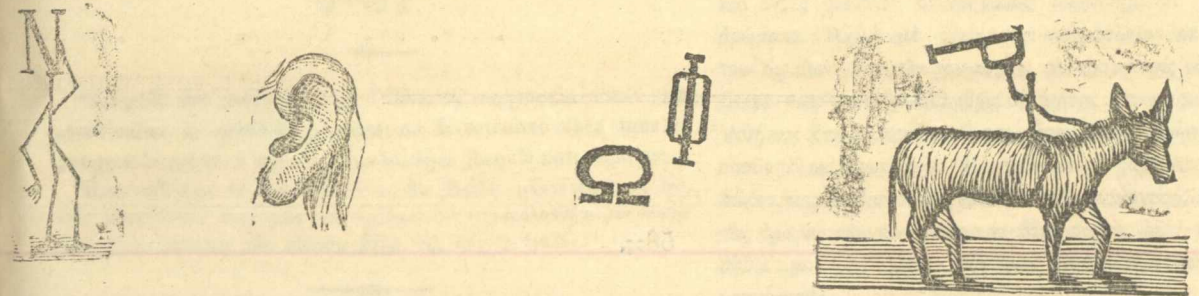
(*) εἰς τὸν πρῶτον λύσοντα τὴν ἀνωτέρω κλεῖδα δωρεῖται ὁ «16ά» ἦτοι ἱστορία εὐλωτος Ρώσσου.

ΓΡΙΦΟΙ.

55ος.

(ΒΕΚΚΟΣ)

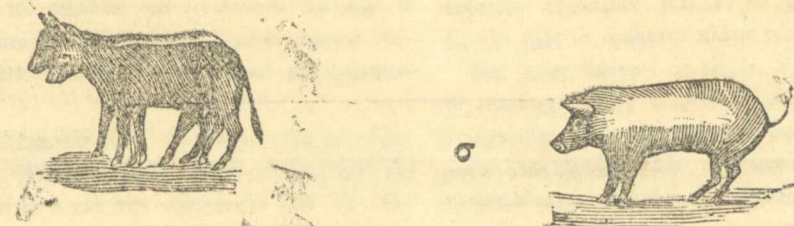
ΑΜ ΑΜ ΑΜ ΑΜ ΑΜ ΑΜ
ΑΜ ΑΜ ΑΜ ΑΜ ΑΜ ΑΜ

Ἐν Κων)πόλει ὑπὸ Κων. Γ. Λάμπρου.

56ος.

Ο ιφθ

Ἐν Γουθεῖο ὑπὸ Ν. Θ. Ε.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

57ος.

...το μέτρον ...

ΣΥΓΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΗΣ
Ε. Νικολαΐδης Λέσβιος.

ΜΕΡΟΣ Α.

58ος.

...Ε
...Φ
...Ρ
...Y 1 :: 1 x
...Αλλά πρό πάντων εν Ερώτη και Ιαλιπια κατα τούτ ...

Όρος της στερεάς Ελλάδος.

Βασιλεύς της Αιγύπτου και Θεμελιωτής της Μέμφιδος

(ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ)